

SĂPTĂMÎNA DE FOC A ULTIMELOR MECIURI

O CAPODOPERĂ SEMNATĂ ROSSI ȘI ZOFF LA SEVILLA VA FI UN MECI MARE!

După o bătălie de 90 de minute între doi titani ai fotbalului, Brazilia, care ne încin-tase 10 zile, și Italia, a cărei ambție ne uimi-se în partida cu Argentina, stadionul Sarria din Barcelona era jumătate amuțit. Jumă-tate în delir, după a-partenența suporterilor. Valurile de spectatori la ieșire m-au împins în mijlocul brazilienilor. Tamburele și trom-petele atit de gălăgioa-se erau acum mute, vestitele „saranga” (orchestre de supor-teri) tăceau, noaptea de luni spre marți de-venea cea mai neagră noapte braziliană. Și totuși, mulți din acești suporterii sudamericani, grav răniți în orgoliul lor, căutau autobuzul echipei Braziliei... S-au strins citeva sute... Pri-veau tristi, fără să scoată un cuvânt, fără să poată crede că Zico sau Socrates n-au mai fost capabili să înscrie.

A fost, într-adevăr, o partidă memorabilă, în care Brazilia a te-sut acelasi joc de pase, uneori parcă dansind, alteori sprintind, u-neori gâfând, ca la pri-mirea celui de al doile-a gol, de multe ori lăsându-l nemarcat pe acest Rossi care ne a-minteste de Dumitriu II al nostru. Italianii i-au surprins pe brazilieni, care au știut până în cele din urmă să și piardă, terminând me-ciul cu demnitate, fără nici un gest nesportiv. Golul lui Rossi din min. 5 a dat semnalul marii bătălii la care s-a angajat Italia. Din

această „squadra azzu-rra” care a realizat cel mai mare succes ita-lian de după cel de al doilea război mondial, „Pablito”, cum e pore-cla lui Rossi, și „Il Vecchio” (bătrînul), a lui Zoff, au fost maes-trii acestui fantastic succes, cum se ex-primau colegii italieni. Rossi a fost chemat de curajosul Bearzot în luna mai a.c., după ce Pablito fusese pînă a-tunci suspendat doi ani din campionat. Debu-tul acestuia în Spania n-a fost prea promi-tor, dar marea lui sete de gol i-a revenit la momentul oportun. Alt favorită al lui Bearzot, pe care mulți antre-nori nu l-ar fi intro-dus în echipă, ca și pe Rossi, a fost Zoff, în vîrstă de 40 de ani. Zoff, spre deosebire de Peres din poarta bra-ziliană, a apărut extra-ordinar! El a fost, ca niciodată, sobru și eficient. În ultimele minute de joc, el a salvat două goluri ca si făcute de către So-crates și Eder. Ziare-le sosite aici au titluri de senzație, ca „Trage-die la Rio, nebunie la Roma”, „Joc nebun, goluri nebune”, „Zeli brazilieni s-au prăbu-șit”, „Cupa mondială revine în Europa”. În-tr-adevăr, din cele 12 ediții ale Campionatu-lui mondial de fotbal, inclusiv acesta, meciul Europa — America de Sud, pînă acum în a-vantajul sud-american, 6-5, va deveni egal, 6-6.

Ion OCHSENFELD
Barcelona, 6 iulie

Comisia de arbitraj F.I.F.A. a desemnat marți seara, arbitrii care vor conduce jocurile semifinale de miine:

Juan Cardellino (Uruguay): POLONIA — ITALIA
Charles Corver (Olanda): FRANȚA — R.F.G.

Iată-ne și la sfîrșitul turului al doilea, cel al sferturilor de finală și foarte aproa-pe de ultimul act al acestei a XII-a Cupe Mondiale. Au părăsit, rînd pe rînd, între-cerea echipe cu renu-me, unele cu justifi-cate pretenții la un loc fruntaș în ierarhia competiției: Argentina, U.R.S.S., Brazilia, for-mație pe care cel mai mulți o vedeau reînno-dind șirul victoriilor su-preme. Au spus „Good bye” de luni seara și fotbalistii din repre-zentativa Angliei, e-chipă care n-a știut ce este aceea înfrîn-gerea în cele 5 parti-de desfășurate la Bil-bao și la Madrid. Dar, trebuie să recunoaș-tem, echipa lui Green-wood n-a avut strălu-cirea de pe vremea cînd conta pe servi-ciile lui Bobby Charl-ton, jucătorul dispecer și om de gol în egală măsură, capabil — spun confrății englezi — să realizeze singur cit Brookling și Keegan, luată împreună, în a-celast moment. Dealt-fel, antrenorul Green-wood i-a și introdus pe amîndoi în forma-ție, în ultimele 25 de minute ale jocului, pentru a încerca, în ceasul al 12-lea, nu numai să pună nițică ordine într-un meca-nism iritat de pro-pria-i neputință și de exageratul abuz al pa-selor lungi, înalte, vi-zind de regulă o inter-venție cu capul a lui Woodcock, Francis și Mariner, ci și, cu buna intenție, a finalizării. Prezența lui Keegan și Brookling n-a pus totuși ordine în jocul formației de peste „Canal”, dar cei doi au avut, în schimb, posibilitatea să fi în-scris un gol, două...

Astfel stînd lucruri-le, Anglia și-a văzut barăt drumul spre semifinală. Echipa Spa-niei evoluînd, în sfîr-șit, la nivelul pe care și-l doreau milioanele ei de suporterii, i-a o-ferit o replică puter-nică, și cum scorul a rămas 0-0, avionul spre Sevilla, gazda u-neia dintre semifinale, l-au luat fotbalistii vest-germani. Dealt-fel, la această ediție, cele două semifinale reunesc numai forma-ții europene, ceea ce constituie desigur o mare surpriză.

La Sevilla vor evo-lua cele două echipe care au cîștigat gru-pele din sferturile de finală desfășurate aici, la Madrid, adică R.F. Germania și Franța. Ce se poate spune, la această oră, de intil-nirea de pe stadionul Pizjuan? „După ce a trecut de taurul spa-niol, mașina lui Jupp Derwall, probabil fără Rummenigge, acciden-tat, va mătura din cale și cocoșul galte” apreciază, la modul metaforic, ziarul „Ya”. Sigur că puternica e-chipă vest-germană, care după „sîncopa” din meciul de debut cu Algeria, a evoluat crescendo, este favori-tă. Ea joacă cu rigu-rozitate și precizie în apărare, iar reintrodu-cerea lui Littbarski în atac a avut darul să imprime ofensivei un plus de culoare. Nu trebuie însă minima-lizată deloc șansa francezilor, tot mai buni de la un joc la altul, mai inspirați în acțiunile lor și cu o bună forță ofensivă. Va fi, indiscutabil, la Sevilla, un meci mare!

Gheorghe NICOLAESCU
Madrid, 6 iulie

LACRIMILE LUI ZICO...

Ultima surpriză, probabil cea mai mare este elimina-rea din competiție a Brazi-liei. Vedeți, am subliniat eliminarea Braziliei și nu victoria Italiei, căci așa cum evoluaseră lucrurile în ultimul an și mai cu seamă în cele 23 de zile de la in-ceperea acestui turneu final reprezentativa sud-america-nă părea cea mai autorizată candi-dată (aproape fără rivală!) la cuce-rirea titlului mon-dial, în timp ce Italia, spre exemplu, a avut o ca-lificare aproape penibilă din serie și aceasta grație unui unic gol înscris în cele 3 partide preliminare, la Vigo.

Brazilienii s-au arătat a fi acum o autentică mașină de fotbal, o mașină ex-celent „programată” (a se citi: pregătită!), care știe să joace un fotbal artistic, de mare rafinament tehnic, care incită tribunele și le fac să erulte, dar și un fot-bal incisiv, viguros, bărbă-tesc. Cu aceste calități, „mașina de fotbal-samba” s-a impus în fiecare dintre partidele turneului final din Spania. Reglajul ei era foarte bun și faptul că din angrenajul acestor „roțițe” (mari vedete) au rezultat 15 goluri (cele mai multe in-scrise dintre toate cele 24 de echipe) și doar 6 goluri primite, spune desigur ce-va...

Și totuși, iată că această

mașină perfecționată de ju-cat fotbal a pierdut în con-fruntarea cu mai realista echipă „azzurra”, cea cu puține șanse, chiar cu foar-te puține, înainte jocului. Succesul echipei Italiei marchează însă un alt as-pect — poate cel mai fru-mos! — al întrecerii sporti-ve, acela al luptei perma-nente împotriva unor ierar-hii dinainte stabili-te prin aprecie-rile — omenesti — ale unor tehni-cieni sau simpli suporterii — prin rigoa-re — rece — a cine-știe cărui computer. Noroc cu aceste surprize (chiar dacă ne plac sau nu!), căci, altfel, s-ar putea trimite — dinainte — medaliile sau cupele unei echipe sau alte-ia, unui sportiv anume! Și mai este ceva, la fel de important: cit o fi echipa Braziliei o „mașină de fot-bal”, totuși fotbalul nu-l joacă roboți, ci niște oam-eni, cu puteri și slăbi-ciuni, cu bucurii și nece-zuri, oameni care nu reu-șesc să facă, pe teren, tot-deauna ceea ce vor (chiar dacă au exersat de mîi și mîi de ori), pentru că în confruntarea sportivă, dură, fără menajamente, dar dreaptă și cinstită, li se opun alți oameni... De ace-ua, am și înțeles foarte bi-ne lacrimile lui Zico și ale altor fotbalisti brazilieni, căci ele erau tot ale unor oameni!...

Carnet

suporterii — prin rigoa-re — rece — a cine-știe cărui computer. Noroc cu aceste surprize (chiar dacă ne plac sau nu!), căci, altfel, s-ar putea trimite — dinainte — medaliile sau cupele unei echipe sau alte-ia, unui sportiv anume! Și mai este ceva, la fel de important: cit o fi echipa Braziliei o „mașină de fot-bal”, totuși fotbalul nu-l joacă roboți, ci niște oam-eni, cu puteri și slăbi-ciuni, cu bucurii și nece-zuri, oameni care nu reu-șesc să facă, pe teren, tot-deauna ceea ce vor (chiar dacă au exersat de mîi și mîi de ori), pentru că în confruntarea sportivă, dură, fără menajamente, dar dreaptă și cinstită, li se opun alți oameni... De ace-ua, am și înțeles foarte bi-ne lacrimile lui Zico și ale altor fotbalisti brazilieni, căci ele erau tot ale unor oameni!...

DISCUTÎND LA RECE

Fotbalistii vest-germani au așteptat cu foarte multă emo-ție desfășurarea ultimei par-tide de luni seară, din grupa „B”, cea dintre Spania și An-glia care, precum se știe, era hotărîtoare pentru desemnarea unei semifinaleste, între R. F. Germania și Anglia. Meciul terminîndu-se la egalitate (0-0), fotbalistii vest-germani s-au calificat în turul următor. La încheierea partidei, fun-dașul central Uli Stielike (care este legitimat la... Real Ma-drid) s-a dus la jucătorii re-prezentativei spaniole: „În nu-mele tuturor colegilor mei, vă mulțumim pentru cum ați ju-cat în această seară!”. Antre-norul Jupp Derwall a decla-rat: „Am tremurat de emoție pînă în ultima secundă a jo-cului, dar spaniolii, spre cin-stea lor, n-au făcut nici un cadou englezilor!”

Antrenorul „insularilor”, Ron Greenwood, a spus după me-ci: „Sînt foarte mandru de echipa mea, ca și cum ar fi cîștigat astă seară. Am avut destule posibilități de a înscrie, dar

n-am reușit să concretizăm nici una din ele. Dacă am fi izbutit să fi marcat măcar un gol, poate că echipa spaniolă l-ar fi resimțit și atunci s-ar fi schimbat situația. S-a întîm-plat acum cu echipa Angliei ca și cu cea a Uniunii Sovietice. Amîndouă au fost elimi-nate fără să fi pierdut vreun meci. Am jucat bine la Bilbao, în primul meci, cînd am învins Franța cu 3-1. După aceea, însă, francezii au evoluat tot mai bine și, acum, iată-i în semifinale. Noi n-am reușit să inserăm nici un gol în cele două partide, cu R.F. Germa-nia și Spania, din sferturile de finală...”

„Pepe” Santamaria, antre-norul reprezentativei iberice: „Jucătorii spanioli s-au aflat într-o tensiune deosebită, de la începutul competiției, fapt re-simțit la fiecare partidă și care a influențat randamentul for-mației noastre. Asta este, une-ori, soarta gazdelor...”

Paolo Rossi

CONFIRMAREA AȘTEPTĂRILOR!

Acest Enzo Bearzot, antre-norul reprezentativei Italiei, trebuie să fie, într-adevăr, un om foarte îndrăzneț dacă, im-potriva „curentului”, a avut curajul să-l selecționeze pe înaintașul central Paolo Rossi în „squadra” pentru Cupa Mondială! Rossi (născut la 23 septembrie 1956) este, realmente, un mare jucător și a dovedit-o din plin la tre-cuta ediție a Mondialului, în Argentina. Dar de atunci au trecut patru ani, iar jumă-tate din aceștia Rossi a stat pe tușe.

Implicat într-un scandal de proporții, în peninsulă, în le-gătură cu măsura de unor re-sultate la concursul de pro-nosticuri „TOTO-calcio”, Paolo Rossi a revenit pe teren abia în luna mai, luînd par-te la ultimele partide din ca-drul campionatului italian, în echipa torineză Juventus. Și, deși n-a strălucit (era și fi-lesc), Bearzot a insistat, to-tuși, să-l selecționeze în lotul pentru Spania.

La jocurile din serie, Rossi, de asemenea, n-a fost în lar-gul lui, ca altădată, dar Bearzot a continuat, cu încă-păinare, să-l folosească. Și iată că, luni, în cel mai im-portant meci al Italiei la ac-tualul C.M., în partida cu Brazilia, marea favorită a competiției, Paolo Rossi a ju-cat excelent (se spune că la cel mai înalt nivel în cariera sa). El a înscris toate cele 3 goluri ale echipei italiene și a mai rotat încă altele, contribuînd decisiv la cali-fi-carea „squadrei azzurra” în semifinalele campionatului!

Paolo Rossi este fericit: a deschis scorul în meciul decisiv cu Brazilia

Satruestegui încearcă o „foarfecă”, dar englezul Thompson i-a dejuat intenția.

Telefoto: A.P.-AGERPRES

Naranjito transmite

● Președintele Franței, Francois Mitterrand, i-a felicitat telefonic pe fotba-liștii francezi pentru cali-ficarea în semifinalele campionatului mondial.

● Dintre cele 24 de e-chipe participante la tur-neul final al acestui El Mundial, doar Noua Zeel-landă n-a primit vreun cartonas — fie el galben sau roșu — pentru jucă-torii săi. 4 echipe au avut jucători eliminați: Argen-

tina (Gallego și Marado-na), Cehoslovacia (Vizek), Honduras (Yerwood) și Ir-landa de Nord (Donaghy), iar 23 de formații au pri-mit cartonașe galbene: 8 Italia (Gentile — 2), 7 Ar-gentina, cite 6 Austria și Spania, cite 5 Polonia (Bo-niek 2) și El Salvador, cite 4 R.F. Germania, U.R.S.S., Irlanda de Nord, Chile și Camerun, cite 3 Franța (Amoros 2), Belgia, Anglia, Iugoslavia și Ku-

walt, cite 2 Brazilia, Alge-ria, Cehoslovacia, Peru și Ungaria, cite 1 Scoția și Honduras.

● Rezultate din sfertu-riile de finală ale „El Mun-dial”: (competiția echi-pe-lor cu jucători pînă la 12 ani): Tahuichi (Bolivia) — Real Madrid 4-1, Olimpia Asuncion — C.F. Barce-lona 4-2 (după 11 m), Un-garia — Internazionale Mi-lano 1-0, F.C. Sevilla — Betis Sevilla 1-0.

● Cesar Luis Menotti se află acum la stîlpul infamiei! Pentru insuccesul e-chipei argentinene, el su-porță vehementele critici ale presei. Între altele, i-a

tă și un cap de acuzare mai puțin obișnuit: coti-dianul „Cronica” din Bue-nos Aires îl învinuiește pe Menotti de a fi transmis, în exclusivitate, informații referitoare la El Mundial ziarului „Clarín”, adică chiar... principalului con-curent. Mai perspicace, re-dația ziarului „Clarín” i-a angajat, din timp, pe Me-notti, prin contract, să-i furnizeze aceste informații. Dar să vedem ce se va în-tîmpla în continuare...

● Marele ziar „Journal Do Brasil” a invitat dumi-nică, la o agapă, pe toți ziaristii acreditați la cen-trul de presă din Barce-

lona. Reuniunea — o sâr-bătoare în stil brazilian — a avut loc pe bordul va-porului „Federico C”. Pînă aici totul a fost minunat, inclusiv samba; în rest, însă, trebuie arătat că la bord totul a fost... italian: armatorul, căpitanul vasu-lui, echipajul și chiar menu-ul, din care n-au lip-sit celebrele spaghetti.

● Asociația industrială italiană a încălțămîntei a decis în unanimitate ca Paolo Rossi să primească gratuit, toată viața, încăl-țămînt de la această a-sociație, iar consiliul ora-șului Pescara i-a făcut ca-dou o mîie de litri de vin!